

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 16 april 2010
SEC(2010) 428 final

Delovni dokument služb Komisije

Sinteza posvetovanja o reformi skupne ribiške politike

Neuradni prevod

KAZALO

Delovni dokument služb Komisije o sintezi posvetovanja o reformi skupne ribiške politike ...	1
1. Uvod.....	3
2. Odpravljanje petih strukturnih pomanjkljivosti politike	4
2.1. Obravnava zakoreninjene prekomerne zmogljivosti flote	4
2.2. Prednostna razporeditev ciljev politike.....	5
2.3. Usmeritev odločanja na osrednja dolgoročna načela.....	5
2.4. Spodbujanje industrije, da prevzame več odgovornosti pri izvajanju skupne ribiške politike.....	6
2.5. Razvoj kulture skladnosti.....	7
3. Nadaljnje izboljševanje upravljanja ribištva v EU.....	8
3.1. Različne ureditve za zaščito flot malega priobalnega ribolova?.....	8
3.2. Kako čim bolje izkoristiti naše ribištvo?.....	9
3.3. Relativna stabilnost in dostop do obalnega ribolova.....	10
3.4. Promet in trgi – od ulova do potrošnika.....	10
3.5. Vključevanje skupne ribiške politike v širšo pomorsko politiko.....	11
3.6. Znanje kot podlaga politike.....	12
3.7. Strukturna politika in javna finančna podpora	12
3.8. Zunanja razsežnost	13
3.9. Ribogojstvo	14
4. Druga izpostavljena vprašanja	15
5. Povejte svoje mnenje.....	15
6. Naslednji koraki	16

1. UVOD

Skupna ribiška politika (SRP¹) je bila pregledana leta 2002. Nova osnovna uredba² je začela veljati 1. januarja 2003 in vključuje določbo, da mora Evropska komisija (EK) poročati Svetu in Evropskemu parlamentu o poglavjih o ohranjanju in ribolovni zmogljivosti pred koncem leta 2012. EK je začela ta pregled z objavo zelene knjige³, sledila pa sta ji obdobje posvetovanja in sklep s pisnimi izmenjavami mnenj 31. decembra 2009.

V obdobju posvetovanja je bilo prejetih 382 prispevkov (in 1 329 enakih odgovorov v obliki masovnega e-sporočila). Prispevki so objavljeni na internetu⁴, seznam prispevkov pa je v Prilogi 1.

Med pripravo zelene knjige in v obdobju posvetovanja so potekali sestanki z zainteresiranimi stranmi, upravnimi organi vseh obalnih držav članic ter drugimi organizacijami in subjekti. Seznam sestankov v navzočnosti EK je v Prilogi 2.

Ta delovni dokument služb Komisije predstavlja pregled prispevkov k temu posvetovanju, ne da bi bili oblikovani sklepi glede možnosti, ki jih bo treba nadalje preučiti v oceni učinka. V sintezi je upoštevana resolucija, ki jo je Evropski parlament (EP) sprejel o zeleni knjigi na zasedanju 25. februarja 2010. Sinteza je organizirana v skladu z vsebino zelene knjige.

Preglednica 1 – Razčlenitev prispevkov

Vrsta	Število	Primeri
Javnost	114 + 1 329 enakih e-sporočil	Širok spekter prebivalcev
Industrija/organizacije zainteresiranih strani	117	Predvsem združenja ribičev, združenja športnih ribičev, organizacije predelovalcev, prodajalci na drobno, turistični organi
Organizacije civilne družbe	63	Predvsem okoljske nevladne organizacije, tudi nevladne organizacije, ki skrbijo za dobro počutje živali, nevladne potrošniške organizacije, razvojne nevladne organizacije
Akademski svet	16	Univerzitetni inštituti, nacionalni raziskovalni inštituti, mreže raziskovalcev, raziskovalne organizacije
Upravni organi/agencije držav članic	30	Ministrstva, vladne agencije in parlamenti
Regionalne ali lokalne vlade	35	Predvsem obalne regije in občine, ki so odvisne od ribištva, regionalni organi Združenega kraljestva za upravljanje

¹ Priloga 3 vsebuje seznam kratic.

² UREDBA SVETA (ES) št 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike.

³ Zelena knjiga o reformi skupne ribiške politike (COM(2009) 163 konč. z dne 22. aprila 2009).

⁴ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

		ribištva
Druge institucije in svetovalna telesa EK	8	Evropski parlament, Odbor regij, Evropski ekonomsko-socialni odbor, Svetovalni odbor za ribištvo in ribogojstvo, regionalni svetovalni svet, posamezni poslanci Evropskega parlamenta, medvladni organi
Tretje države	11	Nordijski svet, Norveška (vladne in druge organizacije), Islandija, Nova Zelandija, skupina AKP
	394 (+ 1 329)	

2. ODPRAVLJANJE PETIH STRUKTURNIH POMANJKLJIVOSTI POLITIKE

2.1. Obravnavna zakoreninjene prekomerne zmogljivosti flote

Prispevki na splošno potrjujejo, da je ribolovna zmogljivost EU večja, kot bi jo upravičevali viri. Vendar pa številni prispevki tudi izpodbijajo posploševanja in trdijo, da je zaradi zelo raznolikih situacij potrebna natančna ocena, ki temelji na flotah ali ribištvu. Številni, vključno z nekaterimi državami članicami in Evropskim parlamentom, zahtevajo take tehnične in okoljske meritve, ribiška industrija pa poudarja tudi gospodarsko in socialno razsežnost. Evropski parlament opozarja na dele o (predvsem majhnih) flotah, ki jih je treba obnoviti ali zamenjati (za zagotavljanje varnosti ali zmanjšanje vpliva na okolje) brez povečanja zmogljivosti.

Omejeno število držav članic in zainteresiranih strani zagovarja nadaljevanje sedanjega pristopa upravljanja zmogljivosti. Nekatere nevladne organizacije predlagajo obvezno zmanjšanje zmogljivosti, ki temelji na flotah. Nekateri povezujejo zmanjšanje zmogljivosti z načrtovanjem upravljanja ribolova. Regionalne oblasti najbolj oddaljenih regij (s podporo svojih držav članic) zahtevajo nadaljevanje ločenega upravljanja zmogljivosti za svoje flote.

Javno financirana enkratna shema za razgradnjo, ki naj bi nadomestila sedanjo razgradnjo, nima močne podpore, čeprav jih večina, na primer Evropski parlament, meni, da je pod določenimi pogoji uporabna. Nekatere države članice dvomijo o učinkovitosti stalne subvencionirane razgradnje.

Večina držav članic in zainteresiranih strani meni, da je upravljanje na podlagi pravic prav tako uporabno pri reševanju prekomerne zmogljivosti, bolj pa omahujejo glede posameznih prenosljivih pravic, medtem ko jih nekaj temu močno nasprotuje. Večina držav članic trdi, da bi morale države članice odločati o upravljanju na podlagi pravic.

V veliko prispevkih se opozarja na tveganje kopičenja ribolovnih pravic na podlagi posameznih prenosljivih pravic, njihovi predlagatelji pa vztrajajo, da se je temu treba izogniti. Spoštovanje relativne stabilnosti je omenjeno v številnih prispevkih zoper posamezne prenosljive pravice na ravni EU. Prevladujoča večina meni, da posamezne prenosljive pravice niso primerne za mali priobalni ribolov.

2.2. Prednostna razporeditev ciljev politike

Obstaja splošno soglasje, da ekološka trajnost ustvarja osnovo za obstojen ribiški sektor z majhnim dolgoročnim konfliktom med ekološkimi, socialnimi in gospodarskimi cilji. Za nekatere je razprava o določanju prednosti samo začasna in smotrna le pri odločitvah pri prehodu na trajnostno ribištvo.

Evropski parlament in drugi so proti vnaprejšnjemu določanju prednosti ciljev. Industrije z največjim ulovom (in nekatere regionalne oblasti) vztrajajo pri usklajenosti treh stebrov, pri čemer je ustvarjanje delovnih mest samostojen cilj, sindikati pa dodatno poudarjajo socialne vidike. Mnenja držav članic segajo od ekološke trajnosti v središču pozornosti do uravnoveženosti treh stebrov trajnosti. Nekatere države članice se osredotočajo na ribištvo glede oskrbe s hrano (kot novim ciljem), druge pa ribištvo razumejo kot vir novih delovnih mest v obalnih skupnostih. Okoljskim nevladnim organizacijam se zdi ekološka trajnost jedro politike, ki povezuje skupno ribiško politiko s širšo pomorsko politiko in okvirno direktivo o morski strategiji (Direktiva 2008/56/ES). Trgovci, trgovci na drobno in nekatere predelovalne industrije dajejo prednosti ekološki trajnosti.

Obstaja splošno soglasje, da mora biti *največji trajnostni donos* med cilji (na primer sporočilo EK COM(2006) 360 o deklaraciji o trajnostnem razvoju, sprejeti na svetovnem vrhu). Evropski parlament in ribiška industrija običajno iščeta prilagodljiv časovni okvir za izvajanje, predvsem pri mešanem ribolovu, pri čemer se upošteva, da je največji trajnostni donos smer, in ne določen cilj, ter menita, da je treba socialne in ekonomske vidike prav tako vključiti med „trajnostne“. Po drugi strani pa so okoljske nevladne organizacije zaskrbljene, da največji trajnostni donos vedno ne temelji na načelu previdnosti, in trdijo, da beseda „trajnostni“ v besedni zvezi največji trajnostni donos pomeni širše vplive ribištva na ekosistem.

V številnih prispevkih je navedeno vztrajanje glede največjega zmanjšanja ali odprave zavržkov kot pomembnega cilja za ekološko trajnost, čeprav se v nekaterih prispevkih vztraja, da so zavržki neločljivo povezani z mešanim ribolovom.

2.3. Usmeritev odločanja na osrednja dolgoročna načela

V prispevkih je izražena splošna podpora odločanju, pri katerem politiki (Svet in EP) sprejmejo vseobsegajoče načelo in cilje politike (v različnih prispevkih je različno poimenovano). Odločanje mora imeti dolgoročno perspektivo pri ekosistemskem pristopu z mehanizmi, s katerimi EK in/ali regionalni organ spremljata razvoj politik in odločitev ter njihovo revizijo. Poudarjena je bila odprava kratkoročnih ciljev, upravljanja, ki poteka od zgoraj navzdol, in mikroupravljanja, podrobnejša pogajanja pa naj bi se umaknila s Sveta. Nekateri pozivajo Svet k spoštovanju znanstvenega mnenja kot zavezujočega pri sprejemanju celotnega dovoljenega ulova (total allowable catches – TAC).

Številni, ki so predložili prispevke, predvsem nevladne organizacije in omejeno število držav članic, podpirajo pooblastitev/izvedbena pooblastila EK na posebnih področjih (na primer pri tehničnih ukrepih). Mnogi tudi verjamejo, da bi morala EK sprejeti regionalno razvite dolgoročne načrte upravljanja. Da bi se izognili „brezplačni licenci“ za EK, so številni v prispevkih predlagali postopek z regulativnim odborom, sodelovanje z regijskimi svetovalnimi sveti ali industrijo.

Omejena skupina (predvsem nekateri regionalni organi) nasprotujejo temu pooblastilu; ena država članica trdi, da ima lahko veliko „tehničnih“ odločb jasen politični ali socialni učinek.

Podpora premiku k neke vrste povečani regionalizaciji je splošna. Uporablja se mešana terminologija – nekateri se na primer sklicujejo na regionalizacijo na ravni morskih bazenov, drugi pa na regije znotraj držav članic. Nekateri vztrajajo pri subsidiarnosti, ko države članice ustvarijo regionalne odbore za upravljanje in visoko raven samoupravljanja. Drugi predlagajo enostavno sodelovanje med državami članicami pri izvajanju in nadzoru, tretji pa vidijo možnost za prenesene pristojnosti odločanja pri, na primer, upravljanju dostopa, virov ali flot.

V številnih prispevkih je opredeljena potreba po ločenem regionalnem organu z različnimi stopnjami pristojnosti in odgovornosti. Večina, vključno z EP, predvideva predvsem, da bo to svetovalno telo, ki bo obravnavalo in pripravljalo predloge, da bodo institucije EU lahko sprejemale politike in zakonodajo. Regionalno telo, ki bi povezovalo zainteresirane strani in druge vključene, bi tako skrbelo za izmenjavo mnenj in razpravo. Baltska regija se včasih omenja kot mogoča pilotna različica organizacije držav članic, ki razvija uporabljene predpise in se odloča o njih (npr. o zavržkih, nacionalnem upravljanju kvot). Drugi predvidevajo, da bo to regionalno telo, ki bo postalo izvajalec dolgoročnih načrtov in imelo tudi nekaj pristojnosti za operativni nadzor in izvedbene odločitve. Nekateri zagovarjajo prenos pristojnosti (npr. urejanje tehničnih podrobnosti in navora). V nekaterih prispevkih je predlagana kombinacija funkcij.

Glede sestave večina vidi regionalno telo kot subjekt, ki ga vodijo države članice, v več primerih se zagovarja članstvo industrije in zainteresiranih strani, medtem ko v drugih mnenjih zainteresirane strani ohranijo svetovalno funkcijo prek regionalnega svetovalnega sveta. V nekaterih prispevkih se predvideva, da je EK članica, medtem ko jo drugi vidijo kot dejavno opazovalko/sodelavko. Nekateri predlagajo preoblikovanje regionalnega svetovalnega sveta v regionalni svetovalni organ z državami članicami in zainteresiranimi stranmi.

Glede regionalnega svetovalnega sveta obstajajo nekatera jasna sporočila: njihov uspeh je treba razširiti tako, da se okrepijo in (po mnenju samih regionalnih svetovalnih svetov) da njihovi nasveti dobijo večjo težo, zlasti v primerih soglasnih mnenj. EP izrecno zahteva ustrezno financiranje. Nekateri predlagajo spremembo sestave, da se industrija bolje uravnoteži z drugimi interesi in zainteresiranimi stranmi, ki niso zastopane.

2.4. Spodbujanje industrije, da prevzame več odgovornosti pri izvajanju skupne ribiške politike

Več držav članic meni, da morajo organizacije proizvajalcev in druge organizacije ribičev dobiti večjo odgovornost pri izvajanju ohranjanja in nadzora, kar tem organizacijam prepušča najboljše tehnične rešitve. Vendar pa je treba samoupravljanje razviti šele po oceni tveganj in ugodnosti ter ob upoštevanju nacionalnih posebnosti (tj. zakonskega okvira). Industrija previdno podpira samoupravljanje, kar ne bi smelo prenesti odgovornosti za neuspeh upravljanja ribištva na ribiče. Pripravljeni so se približati samoupravljanju, če bo ribičem dana

možnost, da se odločijo za najboljše tehnične rešitve za doseganje dogovorjenih ciljev ter se tako odmaknejo od mikroupravljanja in zapletenih pravil. Nekateri temeljni pogoji in merila morajo biti izpolnjeni v skladu s standardi in načeli, določenimi na ravni EU. Večina okoljskih nevladnih organizacij nasprotuje ideji samoupravljanja, saj bi vsak prenos večje odgovornosti zahteval strog nadzor in izvajanje. Bolj so naklonjeni ideji participativnega upravljanja ali soupravljanja.

Okoljske nevladne organizacije, pa tudi nekatere države članice, industrija in EP načelno podpirajo upravljanje, ki temelji na rezultatih, na podlagi jasnih in merljivih ciljev. Evropska unija mora razviti mehanizme, da se z dokumentacijo zagotovita odgovornost industrije in skladnost. V zameno je treba ustvariti spodbude za nagrajevanje pozitivnih pobud skupaj s krepitvijo zmogljivosti. Povečanje odgovornosti industrije je mogoče le z zadostno horizontalno in vertikalno vključitvijo ribiškega sektorja. Vse zainteresirane strani menijo, da mora EU spodbujati organizacijo ribičev (večina se strinja s ključno vlogo organizacij proizvajalcev), zlasti tam, kjer je industrija razdrobljena. V tem primeru se v nekaterih prispevkih vztraja pri raznovrstnem pristopu, saj se v tem postopku vsi ribiči ne bodo mogli enako hitro razvijati.

Večina zainteresiranih strani, pa tudi EP in številne države članice menijo, da je povečana odgovornost industrije povezana z boljšo vključenostjo v odločanje. Zanimivo je, da se ribiči, države članice in okoljske nevladne organizacije v smislu povečane odgovornosti in trajnostnega upravljanja vsi sklicujejo na enake najboljše prakse. Vsi opozarjajo na pomembnost izmenjave najboljše prakse (in napak) prek regionalnega svetovalnega sveta in drugih regionalnih upravnih organov.

Nekatere države članice in okoljske nevladne organizacije menijo, da bi morali (nekateri) stroške upravljanja ribištva nositi uporabniki virov, vendar pa imajo različna mnenja glede najboljšega načina (pristojbina za dostop ali davki na iztovore/dohodke). V številnih prispevkih iz industrije je navedeno, da industrija že plačuje velike zneske za upravljanje ribištva.

2.5. Razvoj kulture skladnosti

Prekomerna zmogljivost flote, zapletena pravila, težave z zbiranjem podatkov ter neustrezne in različne kazni so zelo pogosto navedeni kot glavni vzroki za neskladnost in neenake konkurenčne pogoje.

Večina držav članic in nevladnih organizacij je optimistična glede nove uredbe o nadzoru (1224/2009), medtem ko je industrija zaskrbljena tudi glede boljšega izvajanja pravil. Države članice in industrija v številnih prispevkih zagovarjajo preprosta pravila skupne ribiške politike in večletne pristope k izboljšanju skladnosti, medtem ko nevladne organizacije opozarjajo tudi na potrebo po razširitvi nadzornih tehnik (sistem spremljanja plovil, televizijske kamere z naslavljanjem in podnaslavljanjem). Različna mnenja so glede tega, ali več pooblastil prenesti na Komisijo in dati Agenciji Skupnosti za nadzor ribištva večjo vlogo, čeprav je ta agencija na splošno dobila pozitivne ocene, npr. v Parlamentu. V več prispevkih industrije je povečano samoupravljanje obravnavano kot koristno.

Nevladne organizacije in nekatere države članice podpirajo trdnejšo vez med finančno pomočjo ter skladnostjo pravil skupne ribiške politike in obveznostmi glede nadzora, medtem ko industrija temu na splošno nasprotuje, zlasti na ravni posameznih subjektov. Nevladne organizacije vidijo možnost za spodbude, da se omogoči večje spoštovanje pravil.

3. NADALJNJE IZBOLJŠEVANJE UPRAVLJANJA RIBIŠTVA V EU

3.1. Različne ureditve za zaščito flot malega priobalnega ribolova?

Na splošno v prispevkih prevladuje soglasje o pomenu flot malega priobalnega ribolova za evropsko ribištvo. Nekatere države članice zagovarjajo zamisel o različnih ureditvah, veliko pa jih ne podpira nobenega posebnega pristopa. Precej jih opozarja, da je treba državam članicam pustiti izbiro glede izvajanja posebnih ukrepov, kar se pogosto povezuje s pravilom 12 morskih milj. Evropski parlament podpira raznolikost in poziva k posebnim programom za flote malega priobalnega ribolova.

Večina zainteresiranih strani (industrija in nevladne organizacije, regionalni in lokalni organi) je naklonjena malemu priobalnemu ribolovu, med drugim zaradi njegove povezave z lokalnimi skupnostmi, uporabe pasivnega in selektivnega orodja ter manjše porabe goriva. Nekateri prispevki opozarjajo na težave, ki lahko nastanejo, če različne flote lovijo iste staleže na enem ribolovnem območju. Veliko prispevkov poudarja, da ima mali priobalni ribolov (včasih znaten) vpliv na vire, zato ne sme biti izvzet iz ukrepov ohranjanja in nadzora.

Veliko prispevkov (vključno s prispevkom Evropskega parlamenta) opozarja na različne razmere po EU, zaradi česar je potreben prožen pristop – prilagajanje opredelitve posebnostim regij in/ali ribištev. Večina zagovornikov podpira mešanico izbirnih meril, vključno z dolžino plovila, polmerom delovanja ribištva, trajanjem potovanja, količino ulova in vrsto orodja. Več prispevkov nevladnih organizacij in ribiške industrije izraža željo po preučitvi socialnih meril in povezave z lokalnimi/regionalnimi skupnostmi. Nekateri predlagajo ločitev na podlagi ribolova, nekaj pa jih predlaga vključitev športnega ribolova v posebno ureditev.

Sprejemanje odločitev je pogosto povezano z regionaliziranim pristopom, pri čemer se splošna merila določijo na ravni EU, upravljanje pa poteka na nacionalni (države članice podpirajo to možnost) ali regionalni/lokalni ravni. Del industrije poziva k upravljanju na ravni ribištva ali ribičev (soupravljanje ali samoupravljanje).

Na splošno prevladuje soglasje, da uvedba upravljanja na podlagi pravic in posameznih prenosljivih kvot ne sme ogroziti nadaljnjega obstoja flot malega priobalnega ribolova. Zato se posamezne prenosljive kvote ali zaščitni ukrepi ne štejejo za potrebne (za preprečitev presežne koncentracije ali odkupa ribolovnih pravic). Pogosto je predlagana posebna finančna pomoč za ukrepe, kot so izboljšanje varnosti (s pomočjo za posodobitev), usposabljanje v upravljanju ribištva in certificiranje ribištva, pri čemer nekateri zagovarjajo tudi javno podporo za gradnjo novih plovil za navedene flote. Drugi so prepričani, da morata biti rezerviranje kvot ali izključen dostop do območja del ureditve.

3.2. Kako čim bolj izkoristiti naše ribištvo?

Cilj večine prispevkov je enak, tj. postopno doseganje ravni biološkega izkoriščanja do največjega trajnostnega donosa v letu 2015. Opozori se lahko na nekatere razlike pri preučitvi, ali je treba umrljivost rib pri največjem trajnostnem donosu upoštevati kot končni ali vmesni cilj, kar odpira nove možnosti za obravnavo gospodarskih vidikov (nekateri predlagajo zamenjavo z umrljivostjo rib pri največjem ekonomskem donosu), ali z oblikovanjem novih ciljev v skladu s posebnostjo mešanih ribolovov, ali z ekosistemskim pristopom, združljivim s cilji okvirne direktive o morski strategiji. Takšne nove cilje je treba povezati z jasnimi časovnimi razporedi in roki. Kljub temu je v nekaterih pripombah navedeno, da strategija o največjem trajnostnem donosu ne bo ustrezna za staleže in ribolov, o katerih podatkov ni na voljo ali so nezanesljivi.

V večini prispevkov se za upravljalvska orodja za omejitev umrljivosti rib (razmerje za delež staleža, ki pogine zaradi ribolovnih dejavnosti) kot ustrezna štejeta omejitve ulova in ribolovnega napora, odvisno predvsem od vrst ribištva, za katera se bodo orodja uporabljala. Nekateri prispevki navajajo koristnost upravljanja enega pelagičnega ribolova z omejitvami ulova ter koristnost vzpostavljene omejitve ribolovnega napora za mešan in večnamenski ribolov. Poleg tega se v le nekaj prispevkih zahteva podreditev ureditev ribolovnega napora sistemom upravljanja celotnega dovoljenega ulova. Še manj jih poziva, naj se ne uporabljajo niti orodja ribolovnega napora niti orodja, ki temeljijo na omejitvah ulova. Veliko je pripomb o pomanjkljivostih obeh orodij: upravljanje omejitve ulova zdaj temelji na iztovarjanju ulova, omejitve napora pa se razmeroma slabo prilagajajo pasivnim orodjem. Nekateri vztrajajo tudi pri upravljanju dodatne zmogljivosti flote (ali ribolovnih moči) in ribolovnega napora. Drugi zagovarjajo odpravo rib na papirju ali napora na papirju (ribolovne možnosti, ki se dejansko ne izkoristijo). Nekateri podpirajo tudi možnost upravljanja časovnih in prostorskih komponent ribolovnega napora ali ulova rib z geografskimi zaporami, zavarovanimi morskimi območji in celostnim upravljanjem obalnih območij.

Velika večina je naklonjena izvajanju večletnih načrtov, ki podpirajo ribolovnemu pristopu, v nekaterih prispevkih pa so celo zahtevani večletni ekosistemski načrti. V nekaterih primerih je določeno, da morajo pravila za nadzor nad ulovom v teh večletnih načrtih izražati zgolj rezultate, dobljene z znanstvenim svetovalnim postopkom za velike staleže, skupine staležev ali ribištvo. Nekaj pripomb tudi poudarja, da se bo z izračunom ribolovnih možnosti zmanjšal politični pritisk. Poleg tega nekateri poudarjajo, da morajo večletni načrti obravnavati druga vprašanja, kot so zavržki, struktura in sestava ulova, pa tudi gospodarske in socialne vidike. Nekateri menijo, da mora politika upravljanja zmogljivosti ustrezati razvoju teh večletnih načrtov. V zvezi s sprejetjem in izvajanjem teh načrtov se zagovarjata prožnejši postopek in podelitev večjih odgovornosti regionalnim svetovalnim svetom.

Mnenja glede tehničnih ukrepov in gibanj posameznih prenosljivih kvot se v prispevkih zdijo manj jasna; v več pripombah se opozarja, da ni mogoče obravnavati enotnih rešitev, druge pa dajejo prednost izboljšavam tehničnih ukrepov ohranjanja pred razvojem posameznih prenosljivih kvot. Kljub temu več pripomb vztraja pri

potrebi po odpravljanju težav, povezanih z zavržki (prepoved zavržkov se zdi še vedno sporna) in prilovi.

V več prispevkih se pojavljajo druge zamisli, bolj ali manj neposredno povezane z ohranjanjem, na primer potreba po omejitvi dostopa na 12–miljskem območju na flote malega ribolova ali morebitna posodobitev relativne stabilnosti.

3.3. Relativna stabilnost (RS) in dostop do obalnega ribolova

Velika večina prispevkov (vključno z večino prispevkov držav članic) podpira ohranitev načela relativne stabilnosti, ki je po njihovem mnenju temelj skupne ribiške politike, ki zagotavlja varnost in stabilnost. V omejenem številu prispevkov je izražena pripravljenost za ponovno preučitev načela v korist bolj tržno usmerjenih modelov za ribolovne pravice ali prehoda k naporu v mešanem ribolovu in/ali korenite spremembe dostopa/dodeljevanja na podlagi okoljskih ali kapitalskih meril (predvsem veliko okoljskih nevladnih organizacij). Evropski parlament poziva k preučitvi potrebe po spremembi načela, vendar vztraja, da je treba za obalne skupnosti ohraniti koristi relativne stabilnosti.

Splošne podpore je deležen pregled meril dodeljevanja, ki jih je treba posodobiti v skladu s sedanjimi razmerami, pri tem pa predvsem upoštevati vsakoletne zamenjave kvot. Drugi zagovarjajo prilagoditev resnični ribolovni zmogljivosti.

Sistem prenosov in zamenjav kvot je široko sprejet, pri čemer nekateri predlagajo nadaljnji razvoj prenosov kvot (z zamenjavami v industriji in zamenjavami možnosti s tretjimi državami).

Velika večina podpira nadaljnje izvajanje pravila 12 morskih milj, medtem ko Parlament poziva k trajni naravi tega pravila. Velika skupina predvideva, da bi se to povezalo z varstvom flot malega ribolova. V nekaterih prispevkih se zagovarja ureditev z dostopom, omejenim na plovila, ki izpolnjujejo nekatere zahteve glede trajnosti, ali dostopom, omejenim na poseben ribolov, ali povezovanje ribolova z zavarovanimi morskimi območji. Nekaj prispevkov predlaga, da morajo predpisi, ki so jih države članice uvedle na območju 12 morskih milj, veljati za vsa plovila, dejavna v zadevnih vodah. Občasno se zagovarja tudi vrnitev k teritorialnim vodam ali preklic vzajemnih ureditev dostopa med državami članicami.

3.4. Promet in trgi – od ulova do potrošnika

Na splošno skupna ureditev trga (SUT, Uredba št. 104/2000) velja za temeljni steber skupne ribiške politike. Osredotočiti se je treba na trg kot celoto, pri tem pa upoštevati posebne potrebe ribogojstva.

Države članice, Evropski parlament in industrija v prispevkih poudarjajo vlogo organizacij proizvajalcev, ki jih treba okrepiti in jim podeliti več odgovornosti pri proizvodnji in upravljanju virov, boljšem načrtovanju trga in odziva, inovativnosti in koncentraciji ponudbe, vključno z večjo vlogo (nacionalnih) medpanožnih organizacij. Veliko držav članic priporoča, naj se organizacijam proizvajalcev nameni več sredstev, da se podprejo večje odgovornosti, pa tudi načrtovanje trženja.

Široko je priznana potreba po reviziji in poenostavitvi cenovnih in intervencijskih mehanizmov, pri čemer veliko prispevkov zagovarja odpravo odvzema (rib na podlagi intervencijskih mehanizmov SUT), obenem pa ohranitev pomoči za prenos. Nekateri podpirajo neposredno pomoč za proizvodne dejavnosti in dejavnosti trženja. Industrija je naklonjena sistemu priporočenih cen, vendar bi moral ta bolj ustrezati (regionalnim) dejanskim razmeram, pri čemer ribogojstvo potrebuje lasten cenovni sistem.

V večini prispevkov je izraženo prepričanje, da sta označevanje in certificiranje obetavni strategiji, pri katerih bi lahko regulativni okvir prispeval k preglednosti in graditvi zaupanja potrošnikov. Podpora spodbujanju porabe pa se zdi bolj sporna.

V zvezi s trgovinsko politiko zlasti uvozniki in predelovalci vztrajajo pri liberalizaciji uvoza za zagotovitev oskrbe s surovinami. Več držav članic želi ohraniti tarifni režim, medtem ko so trgovci na drobno in uvozniki bolj naklonjeni povečanju tarifnih opustitev. Evropski parlament in veliko drugih so v prispevkih predložili pripombe o netarifnih vprašanjih in pozvali k enakim konkurenčnim pogojem za proizvode EU in uvožene proizvode, vključno z zaščitnimi ukrepi, protidampinškimi ukrepi in strogim nadzorom nad uvozom.

3.5. Vključevanje skupne ribiške politike v širšo pomorsko politiko

Celostna pomorska politika (IMP, COM(2007) 575) se na splošno obravnava kot pomembna v smislu, da mora biti skupna ribiška politika njen sestavni del in da so potrebni celostni pristopi. Današnje razmere se ostro kritizirajo zaradi neuskkljenih politik, ki nimajo enakih konkurenčnih pogojev. Evropski parlament poziva, naj se celostni pomorski politiki namenijo zadostna finančna sredstva.

Različne zainteresirane strani (zlasti industrija) razumejo razvoj celostne pomorske politike kot možnost za povečanje vloge pri odločanju o dejavnostih drugih gospodarskih subjektov ali povečanje vpliva na politične odločitve, ki vplivajo na ribištvo. Položaj je tudi ravno obraten, saj drugi in okoljske nevladne organizacije v prispevkih predvidevajo večjo vlogo pri sprejemanju odločitev o ribištvu. Široke podpore je deležno tudi regionalno izvajanje celostne pomorske politike, vključno z ribolovom na ravni morskih bazenov, skupaj z regionalnim forumom, na katerem se razpravlja o vseh vidikih. Strategija za regijo Baltskega morja je bila navedena kot dober primer.

Velika večina je naklonjena uskladitvi skupne ribiške politike z okvirno direktivo o morski strategiji in preostalo okoljsko zakonodajo ter ekosistemskemu pristopu. Mnenja se razlikujejo glede izvedbe vključevanja. Industrija na splošno meni, da je treba ribolovne dejavnosti obravnavati kot (zgodovinsko utemeljeno) prednostno dejavnost. Okoljske nevladne organizacije zagovarjajo vključitev ribištva v okoljske standarde.

Industrija v zvezi z morskim prostorskim načrtovanjem zahteva prednostni dostop in večjo vlogo pri posvetovanju, medtem ko je veliko držav članic in nevladnih organizacij prepričanih, da si mora celostna pomorska politika prizadevati za mehanizme za posvetovanje z vsemi sektorji.

Industrija vztraja, da lahko podpre prilagajanje vplivom podnebnih sprememb in pomaga zagotoviti, da ribištvo ne bo ogrozilo prilagodljivosti pomorskih ekosistemov. Veliko nevladnih organizacij je prepričanih, da so zmanjšan ribolovni pritisk, zavarovana morska območja in omejevanje praks, ki trošijo gorivo, najboljša orodja za izboljšanje prilagajanja ekosistema podnebnim spremembam. Države članice omenjajo potrebo po okrepljenih raziskavah o podnebnih spremembah in uporabi ekosistemskega pristopa.

Ocena učinka in boljše poznavanje delovanja ekosistema se na splošno zdita pomembna. Industrija poudarja svoje dobro poznavanje morskega okolja, zaradi katerega je lahko na tem področju v veliko pomoč (npr. opredelitev ranljivih območij).

3.6. Znanje kot podlaga politike

Prevladuje soglasje, da mora skupna ribiška politika temeljiti na najboljšem razpoložljivem znanstvenem znanju. Nekateri (zlasti okoljske nevladne organizacije in trgovci na drobno) trdijo, da je treba vedno upoštevati znanstveno mnenje. Evropski parlament poudarja, da neznanje ne sme ovirati sprejetja preventivnih ukrepov.

V večini prispevkov so poudarjeni pristopi k raziskavam in znanstvenemu mnenju na podlagi vključevanja in sodelovanja ter z udeležbo in dobro komunikacijo z znanstveniki vseh zainteresiranih strani (nekateri prispevki opozarjajo le na potrebo po vključitvi industrije). Veliko jih poziva k večdisciplinarnim raziskavam in mnenjem v zvezi z ekosistemom ter njihovi povezavi z okvirno direktivo o morskii strategiji. V nekaterih prispevkih je navedena potreba po prilagoditvi znanstvenega svetovalnega postopka okviru regionalnega upravljanja.

V večini prispevkov vseh skupin je izražena zaskrbljenost glede razpoložljivosti in kakovosti podatkov (npr. socialni in gospodarski podatki, podatki o zavržkih itd.). Po mnenju različnih skupin je pomanjkanje podatkov ali neznanje povezano s preveč omejevalnimi predpisi (sektor ulova), izvajanjem ekosistemskega pristopa (nekateri države članice, Evropski parlament, nevladne organizacije) ali zaupanjem potrošnikov (trgovci in trgovci na drobno).

Posebni predlogi pozivajo k večjim naložbam v raziskave, zbiranje podatkov in mnenj, pri čemer se v nekaterih prispevkih (prispevki Evropskega parlamenta in nekaterih držav članic) zagovarjata učinkovitejša uporaba informacijske tehnologije in avtomatizirano evidentiranje. Nekateri menijo, da morajo ribiči za zagotavljanje dobrih podatkov prejemati spodbude. Nekateri pa predlagajo novo strukturo EU (npr. agencijo, grozd znanja) za zagotovitev neodvisnosti, preglednosti ter boljšega usklajevanja in uporabe virov.

3.7. Strukturna politika in javna finančna podpora

V številnih prispevkih je izražena potreba po nadaljnjem javnem financiranju ribiškega sektorja. Evropski parlament zahteva povečanje finančnih sredstev za ribiško politiko. Skupina držav članic podpira spremembe modalitet. Nekaj držav članic in večina nevladnih organizacij vztraja pri odpravi ali postopni opustitvi

subvencij, ker se z njimi ohranjajo neuspešne strukture in se vzdržuje odvisnost industrije od javne podpore.

Prevladuje soglasje, da mora vsaka prihodnja pomoč spremljati prehod na podlagi postopka reforme in olajšati prilagajanje industrije, da se zagotovita dolgoročna gospodarska in socialna trajnost ali da se ublažijo posledice pomembnih političnih dogodkov (npr. prehoda na največji trajnostni donos, predloga Evropskega parlamenta o finančnem nadomestilu za ribiče, na katere vplivajo večletni načrti). Izboljšati je treba opredelitev in ciljno usmerjenost podpore EU, ki naj se osredotoči na raziskave in inovacije, okrepitev varstva morja ter podporo organizacijam ribičev ter lokalni razvoj (os 4, trajnostni razvoj ribolovnih območij). Izražena je velika podpora (nekateri države članice in industrija) vzpostavitvi podpornih mehanizmov za industrijo za nujne in izjemne primere, ki pa ne bi nasprotovali dolgoročnim ciljem. Tudi ribogojstvo se pogosto omenja kot morebitni upravičenec do javne podpore.

Prestrukturiranje flot se na splošno šteje za enega od glavnih izzivov. Obstaja težnja po ohranitvi razgradnje plovil, vendar s strožjo uporabo, za nekatere s shemami enkratnega razreza plovil. Drugi se odločajo za drugačen pristop in vztrajajo pri širši uporabi tržnih pristopov, kot so posamezne prenosljive kvote. Veliko prispevkov podpira javno financiranje posodobitve flot (selektivnost, inovativne tehnologije in podobno), nekaj pa jih zagovarja javno podporo za obnovitev flot (vključno z Evropskim parlamentom in nekaterimi državami članicami). Nekateri regije in zainteresirane strani opozarjajo na socialno razsežnost prestrukturiranja. Kljub temu začasna ukinitve nima izrecne podpore, če je na voljo drug instrument (npr. mehanizem za izjemne razmere).

Splošne podpore je deležna večja pogojenost med financiranjem EU in doseganjem ciljev skupne ribiške politike. Nekateri (vključno z nekaterimi industrijskimi organizacijami) so prepričani, da je treba pri razpoložljivosti sredstev upoštevati usklajenost s predpisi/cilji. Močno podporo ima bolj sektorski pristop, ki ne temelji na konvergenčnem merilu, čeprav mu nasprotujeta skupina držav članic in Evropski parlament. Nekaj prispevkov zagovarja postopno opustitev nacionalne podpore (vključno z davčno oprostitvijo in sistemi državne pomoči, npr. pomoč *de minimis*). Velika večina industrije in držav članic meni, da je treba skupne storitve (kot sta nadzor in zbiranje podatkov) financirati iz prihodnjih sredstev EU.

3.8. Zunanja razsežnost

Večina prispevkov potrjuje pomembnost zunanje razsežnosti in poudarja, da bi se morali cilji skupne ribiške politike za zagotovitev usklajenosti politike enakopravno uporabljati notranje in zunanje. Za Evropski parlament in nekatere druge je zagovarjanje interesov Skupnosti vodilni cilj. Velika večina zainteresiranih strani se strinja s potrebo po večjem sodelovanju EU v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, ki imajo zelo pomembno vlogo v svetovnem upravljanju ribištva. To mora vključevati tudi izboljšane znanstvene informacije in mnenja, večjo udeležbo vseh zainteresiranih strani in preglednejše postopke sprejemanja odločitev. Večina zainteresiranih strani zagovarja nadaljnje izvajanje politike prostega dostopa do mednarodnih vod v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva. Kljub temu nekatere vztrajajo, da morajo upravičenci (industrija ali države) prispevati k

stroškom upravljanja, raziskav in nadzora ali plačati za pravico do ribolova na odprtem morju, Evropski parlament pa vztraja, da se dostop omogoči le v primeru presežka virov.

Večina prispevkov se osredotoča na sporazume o partnerstvu v ribiškem sektorju. Večina zainteresiranih strani v industriji zagovarja ohranitev sedanje strukture zadevnih sporazumov za zagotovitev pravnega varstva in odgovornega ribištva, s čimer se oblikuje platforma za usklajenost, preglednost in podporo tretjim državam. Dve državi članici sta bolj naklonjeni okrepitvi zadevnih sporazumov na regionalni ravni, kar bi prispevalo k učinkovitejšim raziskavam, kontrolam, nadzoru in regionalnemu sodelovanju na splošno. Več zainteresiranih strani, zlasti nevladne organizacije, predlagajo nadomestitev sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju z okvirom za upravljanje ribištva ali sporazumi o trajnostnih virih.

Veliko jih poudarja pomembnost uskladitve načel skupne ribiške politike in dela v zvezi s sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju z drugimi politikami, da se zagotovijo skladnost in sinergije s sporazumi o gospodarskem partnerstvu, trgovinskimi sporazumi, razvojno pomočjo in podporo lokalnemu razvoju. Industrija obravnava skupna podjetja kot nosilce naložb v tretje države. Sindikati in nekatere okoljske nevladne organizacije zagovarjajo spoštovanje lokalnih skupnosti in pravic lokalnih delavcev. Nekatere zainteresirane strani poudarjajo tudi pomembnost sporazumov s severnimi državami.

Veliko zainteresiranih strani v industriji je naklonjenih ohranitvi sedanjega načina financiranja sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju, medtem ko je v drugem velikem delu prispevkov navedeno, da je treba zadevne sporazume financirati zasebno ali z javno-zasebnim partnerstvom. Nevladne organizacije vztrajajo, da mora industrija, ki mora dokazati usklajenost s trajnostnimi merili, plačati dostop do vod tretjih držav.

Nekatere nevladne organizacije podpirajo naložbe EU v prenos znanja in izkušenj ter spodbujanje razvoja, vendar preprečujejo prenos ribolovnih zmogljivosti. Nekatere zainteresirane strani podpirajo ribogojstvo na podlagi sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju, vendar veliko nevladnih organizacij temu nasprotuje.

3.9. Ribogojstvo

Ribogojstvo se na splošno šteje za pomembno; poziva se k ohranitvi instrumenta financiranja, da se podpre razvoj ribogojstva, njegove potrebe pa vključijo v pregled politike trga. Večina mnenj se nanaša na socialno-ekonomski pomen, tržno razsežnost, povezavo z ribolovom, težave z uvoženimi proizvodi in dostop do prostora. Nekatere zainteresirane strani v industriji poudarjajo, da je treba ribogojstvo pustiti v pristojnosti držav članic in ga torej izključiti iz skupne ribiške politike. Nekatere države članice to podpirajo, vendar bolj zagovarjajo finančno podporo EU.

Nekatere države članice in nevladne organizacije vztrajajo pri potrebi po okoljski trajnosti in razvoju ribogojstva v okviru ekosistemskega pristopa kot nadomestnega dobavitelja hrane. Druge države članice ga obravnavajo kot temeljni in strateški steber skupne ribiške politike in zagovarjajo skladno rast politike EU. Medtem ko

nekatero nevladne organizacije podpirajo trajnostno ribogojstvo, je večina okoljskih nevladnih organizacij in predstavnikov potrošnikov zaskrbljena zaradi negativnih učinkov ribogojnih praks na okolje.

Evropski parlament, nekatere države članice in drugi razumejo ribogojstvo kot sestavni del skupne ribiške politike, veliko okoljskih nevladnih organizacij pa razume vključitev ribogojstva v skupno ribiško politiko predvsem kot način spodbujanja okoljsko trajnostne (in družbeno odgovorne) proizvodnje rib. Te organizacije in nekatera društva za dobro počutje živali razumejo vključitev ribogojstva v skupno ribiško politiko kot način za zmanjšanje vplivov na okolje (npr. omejitev uporabe mesojedih ribjih vrst, omejitev virov krme itd.). Kljub temu druga pomembna skupina okoljskih nevladnih organizacij meni, da ribogojstvo ne sme biti sestavni del revidirane skupne ribiške politike, temveč da je treba ta sektor posebej upravljati z ločenim evropskim instrumentom ali pa ga morajo upravljati same države članice.

4. DRUGA IZPOSTAVLJENA VPRAŠANJA

Veliko prispevkov, predvsem Evropskega parlamenta, pozornost namenja *socialni dimenziji*, vključno s privlačnostjo poklica ter priznavanjem vloge žensk in ranljivih skupin v ribištvi. Čeprav se priznava, da je prostor za ukrepe omejen, se poziva npr. k podpori socialnega dialoga, usposabljanju in vzajemnemu priznavanju kvalifikacij, obravnavanju delovnih razmer in varnosti na krovu ter plačam posadke. Med konkretnimi predlogi so mehanizmi za zaščito zaposlenosti in razvoj dolgoročne strategije.

Organi, ki zastopajo *najbolj oddaljene regije*, in Evropski parlament vztrajajo pri pomembnosti ribištva, vendar opozarjajo tudi na posebne težave, ki zahtevajo posebne rešitve (vključno z ločenim upravljanjem flot). V nekaterih prispevkih je predlagan regionalni pristop, v drugih pa so poudarjene težave z razmejevanjem dostopa do vod, ki obkrožajo najbolj oddaljene regije. V enem prispevku je predlagana posebna ocena učinka politik za najbolj oddaljene regije.

Podpira se obravnavanje *športnega ribištva* kot prave zainteresirane strani v skupni ribiški politiki, ki ima velik pomen za trajnostno gospodarstvo in ustvarjanje delovnih mest. Drugi menijo, da je treba športno ribištvo in njegov učinek na staleže obravnavati v okviru skupne ribiške politike, pri čemer je treba zbrati podatke ali po potrebi posebne tehnične ukrepe.

Končno Evropski parlament opozarja na *pristanišča* kot pomembne povezovalce ribištva.

5. POVEJTE SVOJE MNENJE

Čeprav so nekateri posamezni prispevki zelo podrobni in se dejansko lotevajo vseh vprašanj skupne ribiške politike, jih je bila večina omejena pri obravnavanju vprašanj. Veliko državljanov podpira odpravo čezmernega ulova (nekateri predlagajo moratorij), odpravo subvencij in prepoved škodljivih orodij. Veliko prispevkov zagovarja prepoved zavržkov, nekateri pa pozivajo k strogemu upoštevanju

znanstvenega mnenja pri določanju celotnih dovoljenih ulovov. Drugi navajajo potrebo po zmanjšanju flot, večjem nadzoru, zaščiti morskih grebenov in varovanju malega ribolova. Po drugi strani pa nekaj prispevkov poziva k odpravi skupne ribiške politike, ponovni uvedbi območja 200 milj, ki je v pristojnosti držav članic, in/ali ponovni nacionalizaciji ribiške politike. Prejeti sta bili dve vrsti masovnih e-sporočil. Del teh sporočil zagovarja trajne morske rezervate, ki jih sestavlja do 40 % vod Skupnosti, skupaj s pozivom, naj se prepove škodljivo ribarjenje z vlečno mrežo ter odpravijo zavržki in prilov. Drugo masovno e-sporočilo pa vztraja, da preveč ribičev lovi preveč rib, in vključuje naslednje predloge politike: zmanjšanje flot za vsaj 50 %, upoštevanje znanstvenega mnenja, vzpostavitev omrežja zavarovanih morskih območij, prepoved škodljivih ribolovnih metod, prepoved zavržkov ter obveznost izčrpnih informacij o proizvodu in proizvodnji za potrošnike. Ne nazadnje, treba je posebej omeniti en prispevek, in sicer zaradi predstavitve (strip) in načina obravnavanja teme (naslov pove vse: Nežen, naiven in predrzen prispevek k Skupni ribiški politiki).

6. NASLEDNJI KORAKI

Ta delovni dokument služb Komisije bo objavljen na spletni strani Komisije ter bo 19. in 20. aprila 2010 predstavljen Svetu ministrov za ribištvo kot osnova za izmenjavo mnenj. Komisija v letu 2010 razvija in pripravlja politične možnosti za oceno učinka, ki bo priložena predlogom reforme. Na tej stopnji je predvideno intenzivno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi in državami članicami, po tem pa se bodo pripravljali osnutki predlogov reforme. Kolegij komisarjev naj bi predloge reforme sprejel v začetku leta 2011.

Priloga 1 Seznam prispevkov, prejetih 12. januarja 2010

Državljeni

114 individualnih prispevkov + 1 329 prispevkov z enakim besedilom

Uprave držav članic/parlamenti/vladne agencije

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- **Wirtschaftsrat** der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL)
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Oddelek za ribištvo Ministrstva za kmetijstvo Republike Latvije
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Regije in lokalna vlada

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- **Régions Ultrapériphériques**
- **Região Autónoma dos Açores**
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Druge institucije

- Odbor regij
- Evropski parlament (ni prejeta, vendar je v pripravi)
- Evropski ekonomsko-socialni odbor (ni prejeta, vendar je v pripravi)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Svetovalni organi

- Svetovalni odbor za ribištvo in ribogojstvo (ACFA)
- Baltski regionalni svetovalni svet
- Regionalni svetovalni svet za Severno morje
- Regionalni svetovalni svet za pelagični ribolov
- Regionalni svetovalni svet za severozahodne vode
- Regionalni svetovalni svet za jugozahodne vode
- Regionalni svetovalni svet za dolge plovbe

Zainteresirane strani – industrija, športni ribiči, turizem itd.

.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Grška zveza ribičev
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Finska nevladna razvojna organizacija
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federación Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mhór Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- PTEPA (španska tehnološka platforma za ribištvo in ribogojstvo)
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federación Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Danske organizacije ribiškega sektorja
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association

- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- WOFFMG (škotska skupina za upravljanje ribištva West of Four)
- Finska zveza za športni ribolov
- Estonska ribiška organizacija
- Waleska federacija zvez ribičev
- NUFTA (Zveza ribičev s kvoto, manjšo od 10)
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Grška zveza lastnikov vlečnih mrež
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

Nevladne organizacije

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 francoskih nevladnih organizacij
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Raziskovalne organizacije in inštituti

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Mnenja tretjih držav

- Norveška vlada
- Nordijski Svet ministrov
- Nordijski svet
- Regija severne Norveške
- Regija zahodne Norveške
- Skupina AKP
- Vlada Nove Zelandije
- Norveška zveza za morsko hrano
- Norveški projekt za raziskave in razvoj
- S. Gudmundsson

Priloga 2. Posvetovanja o reformi skupne ribiške politike

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAPO Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Priloga 3. Kratice

ACFA	Svetovalni odbor za ribištvo in ribogojstvo
DČ	Država članica
DDSK	Delovni dokument služb komisije
EK	Evropska komisija
EP	Evropski parlament
EU	Evropska unija
FMEY	Umrljivost rib pri največjem ekonomskem donosu
FMSY	Umrljivost rib pri največjem trajnostnem donosu
FPA	Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju
IMP	Celostna pomorska politika
ITR	Posamezne prenosljive kvote
MPA	Zavarovana morska območja
MSFD	Okvirna direktiva o morski strategiji
MSY	Največji trajnostni donos
NGO	Nevladna organizacija
OR	Najbolj oddaljena regija
PO	Organizacije proizvajalcev
RAC	Regionalni svetovalni svet
RFMO	Regionalna organizacija za upravljanje ribištva
RS	Relativna stabilnost
SGP	Sporazum o gospodarskem partnerstvu
SRP	Skupna ribiška politika
SUT	Skupna ureditev trga
TAC	Skupni dovoljeni ulovi